

blev udnævnt til Kammerjunker eller endogsaa blot til Hofjunker, kom til at gaa foran sin Kapitain ved Hove, samt at der saaledes fremdeles blot ved en monstrøs Rængforordning blev vendt op og ned paa de Paagældendes Forhold til hinanden, som ellers ganske naturlig vilde afføde sig af sig selv uden nogen nærmere Bestemmelse. Alle saadanne Urime-ligheder sikkres man sig imod ved en saadan Tilføjning. Dernæst turde det maasse bemærkes, at, som Greve- og Barontitler nedgives, gaar det ofte til med Hofstitler. En Kammerherres Søn sødes omtrent som Kammerjunker, en Hofjægermesters Søn som Hofjunker. Det turde i alle Fald være vist, at Beværelsen af den nuværende Tilstand ingenlunde er til Nytte for Befolkningen og endnu mindre for Kongen. Imedens jeg har ladet Forholdet, hvad Titler og Ordener angaar, forsaa vidt Bedkommende forblive i den samme enten private eller offentlige Stilling, som de nu beklæde, staa uvørt hen, har jeg troet, at man for dog at faae Sagen lidt hurtigere afviklet, kunde fastslaa en Bestemmelse som den, der findes i § 5, nemlig, at den, der herefter ansættes eller forfremmes i Statens Tjeneste eller forflyttes til et større Embede, skal give Slip paa Titler og Hofbestillinger. Alt Ingen, der staar i Statens Tjeneste — som det foreslaas i § 6 — herefter maa modtage fremmede, Adelsdiplom, Orden, Titel eller Hofbestilling, turde ligeledes være temmelig indlysende. Man mener, at det skulde være en Slags Fornærmelse mod de fremmede Regjeringer, at man her ikke maatte modtage saadanne fremmede Ordener, Adelsdiplom osv. Det kan til en vis Grad siges, saa længe det er tilladt for Bedkommende at modtage Skigt, saa længe en dansk Udenrigsminister og danske Gesandter i Udlandet have Lov til at lade sig dekorere med forskjellige fremmede Ordener og derigjennem faae Anerkjendelse for deres Tjenester udadtil, om ikke indadtil, saa længe kan der i det Mindste være noget Anstødeligt i at vise dem Tilbage; men, naar Lovgivningen her bestemmer, at det ikke længere maa være Tilfældet, er denne Hindring ikke længere tilstede. Man kan ikke fortryde paa, at Mænd, der til de forskjellige Tider have staaet paa deres Side — og der er flere langt

højere staaende Mænd i alle de Aar; hvori vi have haft Rigsdag, der have det — staaet, siger jeg, paa deres Side, der ville have det hele væk, dog have maattet modtage Titler eller Ordener og have maattet finde sig deri, saa længe denne Orden eller Ordenen har bestaaet. Men, naar, som sagt, Lovgivningen bestemmer, at det skal bortfalde, saa vil man ikke kunne støde an ved ikke at modtage Skigt, hvis det endda fra nogen Side skulde blive budt. Det stemmer ikke med vor borgerlige, jevne, demokratiske Tilstand i vort lille Land at vedligeholde det for at tilfredsstille fremmede Regjeringer. Og jeg skal gjøre opmærksom paa een Ting endnu. I det man ogsaa forbyder Dekoration med vore egne Ordener og Titler, forbyder man ogsaa den Brug og, tør jeg vel sige, Misbrug, som ogsaa fra den danske Regjerings Side gaar i Svang ved Uddeeling af Ordener og Titler til fremmede Landes Undersaatter. Det kan være tvivlsomt nok, hvorvidt det er lykkes den danske Regjering altid paa rette Maade at faae uddelt Hædersbevisninger til de Mænd, der som Fremmede staa i et vist loyal Forhold til vort Fædreland. Man behøver ikke at løbe mange Rækker ned i vor Statshaandbog for at se flere Navne, hvorom man i saa Henseende kan reise berettiget Tvivl. Ogsaa disse Ulemper befrier man sig for ved at gaa den Vej, som Lovforslaget anviser. Man siger, at det er saa nyttigt at have dette Væsen, navnlig naar man skal reise i Udlandet. Jeg har en Gang set det ansøre, at, da en Mand gjerne vilde have en anbefalende Stilling, fordi han skulde reise til Udlandet, meddelte man ham Titel som Generalkrigskommisær; han var imidlertid som saa mange andre Generalkrigskommisærer ikke Militær. Imidlertid blev dette Generalkrigskommisær i Udlandet til General, og som General havde han Udgang til de forskjellige militære Etablissementer o. s. v. Det blev nu den danske Regjerings Sag, hvorvidt denne Generalkrigskommisær ved saadanne Leiligheder har repræsenteret de militære Rundskaber i vort Fædreland; men, som det er gaaet her ved denne Leilighed, kan det være gaaet ved saa mange andre lignende Leiligheder, hvor man